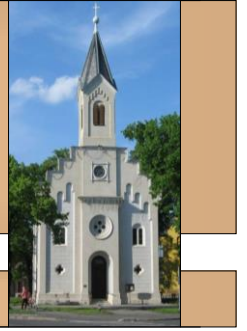

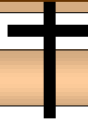
LUTHERANUS

A Mosonmagyaróvári Evangélikus Gyülekezet Hírlevele

V. évfolyam 1. szám • 2018. Pünkösd

Erős vár a mi Istenünk!

Pünkösd a Szentlélek ünnepe

A pünkösd szavunk a görög pentekoszté szóból származik, ami a pászka utáni ötvenedik napot jelentette. A zsidóknál az első aratás utáni hálaadás és a törvényadásra való emlékezés ünnepe volt, amelyre sokan távolról is elmentek. (Ap Csel 2)

Jézus Krisztus,

mielőtt visszatért volna a mennybe, megígérte tanítványainak, hogy bár ő elmegy a most számukra láthatatlan világba, de nem hagyja őket árván, hanem elküldi majd a Szentlelket, aki őt fogja dicsőíteni. Szeretetét hozza majd az emberek szívébe, amely napjainkban is tele van viszályal, félelmekkel és reménytelenséggel. Az első pünkösd csodája Jeruzsálemben azért történt, hogy az akkor még bezárkózó és szorongó tanítványok szívébe beköltözzön

maga a Szentlélek Úr Isten. Ahogy nekik adott, úgy most nekünk ad erőt erőtlenségünkben, békességet békétlenségünkben és újjáteremtést elveszettségünkben. A pünkösd ezért az egyház, születésének napja.

Pünkösd ünnepén

Péter apostol csordultig telt Krisztus szeretetével. Kiment a nyelveken szólás csodájára összefutott tömeg elé és ezt követően már bátran és hittelelve, biznyságot tett arról, hogy Isten mindenkit üdvözíteni akar. Ezért küldte el az Úr Jézus Krisztust a mi bűneinkért engesztelő áldozatul. Azért, hogy a mi sokszor célt tévesztett életünket a menny felé irányítsa a Szentlélek Úr Isten útmutatásával. Péter apostol beszéde szíven találta a népet, fájni kezdett elrontott életük, és a bűnbánat könnyeivel küszködve megértették, hogy: „vétkeimmel vertelek keresztre, amit te szenvedsz, Jézus, én okoztam”. Mihelyt Krisztus lelke szíven talál, és megértem, hogy miattam, helyettem és értem ő bűnhődött, ezután már létkérdés számomra, hogy Isten kegyelmét elfogadom-e vagy visszautasítom. Pünkösdkor, amikor az elveszett emberek Isten „nagykövetét” kérdezik, hogy mit cselekedjenek, az már a megtérni akarók szívének áldott pillanata.

Ahogy ők megváltak,

úgy kellene nekünk is megválnunk és ennek három területen kell meglátszódnia: Az első, hogy merjük megvallani hitünket, merjünk nemet mondani valamire, amit a többség elfogad. A másik

dolog az értelem változása, hogy megértsük Isten terveit saját életünkben és a világ történéseiben. A harmadik pedig az, hogy Isten közösséget teremt Óvele és a tanítványokkal. Ahol a Szentlélek működik ott nincs vitatkozás, nincs széthúzás, hanem teljes testvéri egyetértés és egymás megsegítése van. Ez a Szentlélek legnagyobb ajándéka.

Szép énekünkben így hangzik: „*Mi Urunk édes Atyánk, Add nekünk Szentlelkeidet, Szent Fiadért áraszd ránk, gazdagon kegyelmedet*” (Evangélikus Énekeskönyv 233.)

Tudjuk, hogy a Tízparancsolat betöltése Isten és felebarátunk szeretete. Pünkösd óta Isten ezt a törvényt a szívébe helyezte. Végezetül, kérjük Istent:

„*Add nekünk, Istenünk, a Te áldott Lelkedet, adj hitet, szeretetet, lelki boldog életet!*”

Koháry Ferenc
evangélikus lelkész
Lébény

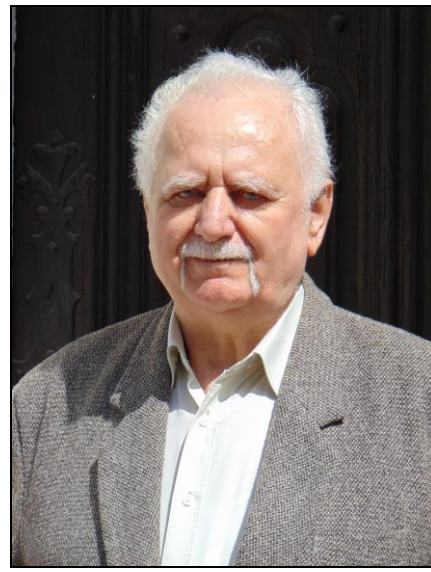

Jövel Szentlélek, vigasztaló Isten!

Adj békességet, benned éljen minden!

MIT JELENT NEKEM PÜNKÖSD ÜNNEPE?

Nagyné Tóth Éva — Pünkösöd ünnepe, mint minden hívő embernek, nekem is a keresztény egyház születésnapját és a Szentlélek eljövételének ünnepét jelenti. Ezen a napon a családommal együtt részt veszünk az ünnepi istentiszteleten templomunkban, ami elsődleges helyszíne az Istennel való kapcsolattartásnak. Örülünk, hogy szabadon gyakorolhatjuk hitünket, hogy az evangélikus közösséghez tartozhatunk. A Szentlélek munkálkodásának köszönhetően pedig az igehallgatás bennünk is hitet ébreszt, utat mutat, segít, hogy képessé váljunk Isten törvényei szerint élni, és a hitben megállni.

Balogh Éva lelkész, gyülekezeti referens (Gyülekezeti és Missziói Osztály) — A Pünkösöd a gyülekezetté formálódás ünnepe, amikor a természet kivirulása is az újjászületésre, Isten megújító erejére emlékeztet. Reménnyel és lelkesedéssel tölt el ez a megújulás. Ilyenkor nem csak az engem körülvevő természetből, hanem belülről is bizalmat és erőt kapok és hálával gondolok arra, hogy az *élet* részese vagyok, engem is bevettek egy nagyszerű csapatba. Hiszek az emberi kapcsolódások sorsformáló erejében Hiszem, hogy Isten azért tesz bennünket egymás közelébe, hogy útjaink érintsék (kereszteljük?) egymást.

Buga László — Hívő embernek, (én is egy megtért ember vagyok), rendkívüli ünnep a Pünkösöd közeledte. Éppen ezért a Pünkösödvárás az én és családom életében is egy csodálatos és meghitt ünnep. Varázslattal a szívemben és lelkemben várom a Szentlélek eljövételét, mely áthatja lelkemet és érzem, erősíti hitemet.

Buga Ferencné — A Szentlélek eljövételének ünnepe most különös értéket jelent számomra. Erőt ad és hitet, hiszen várakozással vagyok beteg férjem mielőbbi hazatérése iránt. Imádkozom, hogy gyógyultan kerüljön otthonába. Nekem most ez a legfontosabb.

LUTHERÁNUS = ÖKUMENIKUS

A **Lutheránus Világszövetség** az evangélikus nemzeti egyházak együttműködésének koordinációja. A szervezetnek 144 tagja van, 79 ország evangélikusainak képviselőjében. A LVSZ és a római katolikus egyház közös munkacsoportot hozott létre, de más felekezetekkel is a párbeszéd kialakítására törekszik. A püünkösdi-ekkel folytatott dialógus egyik közreműködőjét, **dr. Gáncs Tamás** lelkészt kérdeztem a bizottságban folyó munkáról. (*Vizsy*)

Mi a célja az evangélikusok és a püünkösdi-ek párbeszédének?

Mint minden releváns dialógusnak, így a püünkösdi-evangélikus párbeszédnek is az elsődleges célja egymás megismerése. A saját identitás tisztázása mellett fontos törekvés a másik fél identitásának felfedezése, megismerése. Az öt éves folyamat végcélja nemcsak a közös pontjaink megfogalmazása, de azok hivatalos rögzítése is egy zárónyilatkozat formájában. Ehhez idő, türelem, tapintatosság, nyitottság, önismeret, őszinte érdeklődés szükséges, és mindenekelőtt közös imádkozás az Isten színe előtt, és persze rengeteg hivatalos és nem hivatalos beszélgetés.

Mi indokolta ennek a bizottságnak a létrehozását?

A közeledés szándéka. A püünkösdi mozgalom a legdinamikusabban fejlődő keresztény felekezet világszerte, óvatos becslések szerint is mintegy 600 millió tagot számlálva. A LVSZ a maga 75 milliós tagságával „ül az asztal másik oldalán”, és elszántan keresi mindazokat a teológiai aspektusokat, amire fel lehet építeni ezt a közös utat. Ugyanez a konstruktív hozzáállás érezhető püünkösdi testvéreink részéről is, akik számtalanszor aláhúzták: tanulni szeretnének tőlünk, mint ahogyan mi is tőlük. Igaz ez az értékeinkre éppen úgy, mint a hibáinkra.

Folynak-e másféle párbeszéd is?

Az Lutheránus Világszövetség stratégiájának része a párbeszéd, ez nem is kérdés. Mottóként szerepel, és használjuk is, hogy evangélikusnak (lutheránusnak) lenni annyit tesz, mint ökumenikusnak lenni. A genfi központú világszervezet nagyon határozottan képviseli az ökumenikus nyitottságot, sokszor felvállalva a híd

szerepet a többi keresztény felekezet között, akár nemzetközi, akár hazai vizeken evezve. Több párbeszédbizottság is működik az LVSZ keretein belül, ilyen az evangélikus-ortodox, az evangélikus-református, az evangélikus-anglikán, vagy éppen az evangélikus-mennonita bizottság. De, és ezt nem győzőm eléggé hangsúlyozni, egyre fontosabb szerepet tölt be a többi világvallással történő párbeszéd is.

Mi a magyar álláspont a felekezeti párbeszédet illetően? Hogy látja Ön a katolikusokkal, illetve más protestáns felekezetekkel való együttműködést Magyarországon és a világban?

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának tagegyházai között folyamatos a kommunikáció. A közös kiállás fontos társadalmi ügyekben, közös nyilatkozatok, közös konferenciák szervezése mind-mind erősítik a magyarországi ökumenét. Ez persze nem jelenti a saját szín feladását, és azt sem, hogy ne lennének olyan kérdések, amiben merőben mást gondolnak a különböző felekezetek. A megbékélt különbözőség, mint alapérték azonban mindenki szeme előtt ott van. Minden különbözőségünk ellenére Krisztusban egyek vagyunk. Belepillantva a nemzetközi ökumené helyzetébe, annak minden krízisével és kihívásával, azt kell, hogy mondjam, hogy kifejezetten jól működik az ökumené Magyarországon. Bár a teljes egységhez még sajnos hosszú út vezet.

A katolikusok és az evangélikusok között évek óta folyik párbeszéd. Mennyiben befolyásolja ezt a munkát Ferenc pápa svédországi látogatása?

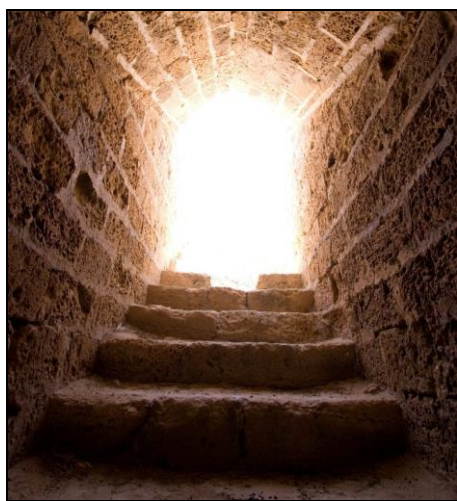
Tavaly volt fél évszázados az evangélikus-római katolikus párbeszéd bizottság. A közeledés folyamatos, még ha vannak megtorpanások is. Ferenc pápa 2016-os lundi látogatása kétségkívül történelmi jelentőségű volt. Elődei is elkötelezettek voltak az ökumené irányába, de Ferenc pápa nyitottsága példaértékű, és bízom abban, hogy visszafordíthatatlan az folyamat, ami útjának indult, legyen bárki is a következő egyházfő. Sokakkal együtt, én is bízom abban, hogy ennek az útnak a végén, megélhetem a közös szent asztalközösséget, az eucharisztia közös megünneplését.

Dr. Gáncs Tamás

*igazgató lelkész, biblikus teológus,
Budapest-Kelenföldi
Evangélikus Egyházközség
A Lutheránus Világszövetség
püünkösdi-lutheránus bizottságának
tagja*

VIRRASZTOK

Szinte azt merném mondani, hogy mennél előbbre halad valaki a hit útján, annál súlyosabb próbáknak van kitéve! Hiszen az öreg katona is többet bír el, mint az újonc, aki még nem is nagyon tudja, mi mindennel jár a szolgálat! Tehát amikor Isten tovább akar vezetni, a hitnek nagyobb magaslataira, amikor minden eddiginél súlyosabb megpróbáltatást bocsát ránk, olyan áldozatot kíván, amibe úgy érezzük, mint Ábrahám, hogy beleszakad a szívünk, ne mondjuk, még csak ne is gondoljuk méltatlankodva, hogy: hát nem volt még elég, mit akar még tőlem az Isten? Mert Ő tudja, hogy mit akar, még ha ilyen hallatlan szörnyőségnek látszó dolgot mond is, hogy: "Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, a kit szeretsz, Izsákot, és menj el... és áldozd meg..." (2. vers)

Valaki egyszer azt mondta, hogy a legmegtisztelőbb helyzet, amibe egy lélek kerülhet, az, ha maga az Úr próbálja meg. Mert másféle próba is van: a Sátán is megpróbálhat valakit, a külső körülmények is eredményezhetnek próbákat, bűneink, engedetlenségünk sokféle következménye is nehéz próbák elé állíthatnak, de a legmagasabb fokú próbatétel az, amelyik közvetlenül Isten kezéből jön, amikor gyermekét olvasztó-

kemencébe viszi, hogy hite valódiságát kipróbálja. Isten nem elégedik meg azzal, hogy azt mondjuk neki: Uram, Uram - hanem ki akarja próbálni, mit jelent ez a gyakorlatban. Nem mintha Neki lenne erre szüksége, hiszen ő a szívek és vesék vizsgálója, hanem a mi szemünk elé akarja állítani, ami egyébként rejtve és titkolva húzódik meg a szívünk mélyén. Ilyen próbák alatt derül ki, mennyi bizalmatlanság, önzés, kishitűség, félelem, képmutatás van bent, a szívünk fenekén.

Tudsz-e bízni Őbenne akkor is, amikor minden más, ami a bizalmat alátámaszthatná, semmivé válik, amikor igazán csak Isten marad, a láthatatlan, a megfoghatatlan Valóság? Elég szilárd pont-e számodra Ő maga, megmarad-e számodra a legfőbb Valóságnak, ha mindent elvesz is, amit adott!? Igen: ezt láttatják meg velünk a próbák! Igen: azt, hogy szeretjük-e Őt igazán, úgy, ahogy Jézus mondta: teljes szívünkben, teljes lelkünkben és teljes elménkben? Tehát, hogy nem hazugság-e a hitvallásunk, nem illúzió-e a hitünk, nem önámítás-e, amit olyan sokszor kimondunk: Bízom az Istenben!?

Hogy igaz legyen ajkunkon a bizonyosságtétel (426. ének 3. vers):

*Lelkem, teljes üdv a részed,
Hagyd a bút s a gondot el;
Légy vidám, ha meg-megérzed:
Tenni kell még, s tűrni kell.
Gondold el: ki Lelke éltet,
Milyen Atya mosolya;
Meváltód meghalt téerted:
Mit bánkódnál, mennyi-fia?*

**„Azt mondom azért nektek:
kérjétek és kaptok,
keressetek és találtok,
zörgessetek és ajtót nyitnak
nektek.”**

(Lk 11,9)

EGY (volt) KONFIRMANDUS

A konfirmációra készülőknek nagyon sokat jelent ez az esemény, hiszen nem csak hitünket valljuk meg, hanem olyan kérdéseket teszünk fel magunkban, ami eddig talán nem is foglalkoztatott bennünket.

Olyan kérdéseket, amikre csak megfontolt és érett gondolkodással tudunk választ adni. De elhatározásokat is, mint például: „Szeretném ezt átadni úgy, ahogyan ezt mások adták nekem.” Sajnos ma, ha valaki a vallásáról beszél, a legkevésbé sem olvasható ki a szeméből, a beszédéből, a gondolkodásából az elkötelezettsége, pedig a legfontosabb, hogy vallásunkról szellemileg, beszédtanilag is tudjunk beszélni, gondoskodni.

Ez is sajnálatosan egy múlandó dolog a modern világ emberei között. De gondoskodunk, hogy továbbadjuk, és őrizzük vallásunkat, mi, akik az evangélikus egyház hű tagjai vagyunk.

Az idézet, melyet konfirmációm alkalmából kaptam, remélem, sokáig emlékezetemben marad: **"Irgalmas Isten az Úr, a te Istened, nem hagy el téged!"** (5Mór,4,31)

Hofbauer Anna

Választói közgyűlés a Mosonmagyaróvári Evangélikus Gyülekezetben

A 2018. március 11-i közgyűlésen megválasztottuk a gyülekezet tisztségviselőit és presbitereit. A Magyarországi Evangélikus Egyház 2005. évi IV. törvénye kimondja, hogy az egyházközségi közgyűlés az egyházközség működésének biztosítására tisztségviselőket választ, melyek mandátuma 6 évre szól. Így a 2012-ben megválasztottak megbízatása idén lejárt, helyükre a választási bizottság állított jelölteket.

Kettős jelölés egy tisztségre sem volt, így a közgyűlés nyílt szavazása alapján a Mosonmagyaróvári Evangélikus Gyülekezet tisztségviselői és presbitériuma a következő 6 éves ciklusra:

Felügyelő: Nagy Zoltán
Gondnok: Heincz Sándor
Jegyző: Horváth Balázs
Pénztáros: Nagy Ildikó

Számvizsgáló bizottság:
Scheibné Vajda Edit (elnök), Buga Márta, Nagy Lászlóné

Kántorok: Günther János és Kelemenné Tóth Erika

Presbiterek: Bolla Imre, Hegyiné Bolla Katalin, Heincz Sándorné, Ihász Kálmánné, Kovács Gyula, Nagy Sándor, Nitsch Zoltán, Thomas Payer, Varga Tamás

A presbitériumnak hivatalból tagjai a lelkész és a felügyelő, a gondnok, jegyző, pénztáros, a számvizsgáló bizottság elnöke és a kántorok. Ez alapján a presbitérium teljes létszáma 18 fő.

A közgyűlés keretében Kiss Miklós esperes, gyülekezetünk lelkésze, ünnepélyes keretek között iktatta be a megválasztásra került új, valamint a további szolgálatukban megerősített tagokat.

Ez úton is köszönetet mondunk mindazoknak a presbiter testvéreknek, akik további szolgálatot nem vállaltak az új testületben. Így megköszönjük **Tuller Kálmánné**, Erzsi néni **32 éves** tisztségviselői, gyülekezetünkért végzett munkáját, aki a presbiteri szolgálatán túl, évtizedeken keresztül állandó segítőtje volt lelkészünknek a temetési szertartásokon.

Köszönet **Nemes Irén** és **Török Gyula** testvérünknek, akik **25 éven** keresztül végezték a presbiteri feladataikat. Köszönjük **Ihász Kálmánné** számvizsgáló bizottság elnöki, és **Heincz Sándor** számvizsgáló bizottság tagsági munkáját is. Ők csak erről a megbízatásukról mondtak le, egyéb tisztségeikben tovább szolgálnak. Rajtuk kívül pedig köszönet illeti a presbitérium és a tisztségviselők szolgálatát és munkáját.

Az új presbitérium életét és szolgálatát vezesse Isten bölcsessége, a Szentlélek világossága és ereje, és Jézus Krisztus bennünk élő szeretete.

Nagy Zoltán
felügyelő

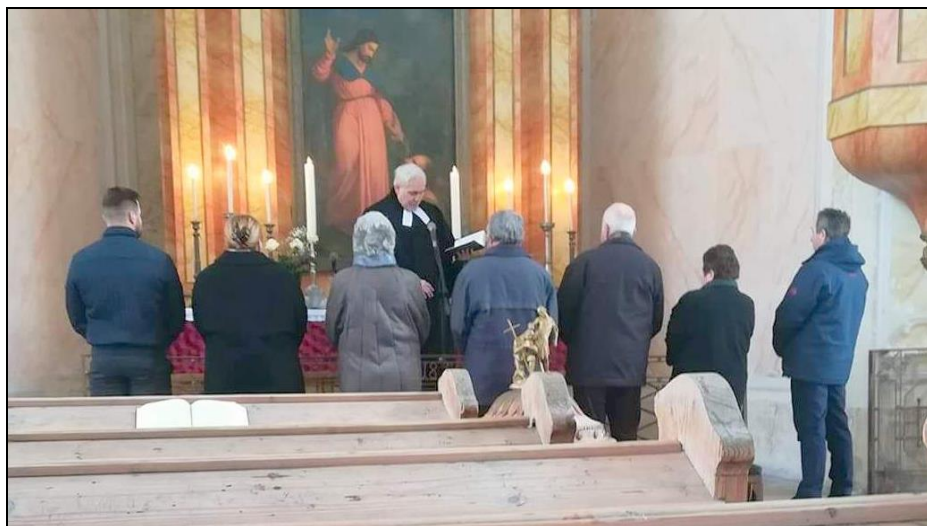
Választás a hegyeshalmi gyülekezetben

A Hegyeshalmi Evangélikus Gyülekezet 2018. március 18-án iktatta be ünnepélyes keretek közt az újabb hat évre megválasztott tisztségviselőit. Kiss Miklós esperes ünnepi beszéde engedte újtárra presbitereinket, hogy munkáikat a következő években Isten áldásával és segítségével a legjobb tudásuk és igyekezetük szerint végezzék.

Felügyelő: Ludván István
Gondnok: Takács Zoltán
Jegyző: Forgácsné Rónaszéki Szilvia Tünde
Pénztáros: Takács Krisztina
Presbiterek:
Csernó Lászlóné, Lajosné Kassai Csilla, Molnár Tamás, Nagy Gábor, Papp János, Schmidt András, Schmidtné Reisinger Éva.

Változás a gondnok személyében (korábban elhunyt Szabó Lajos testvérünk helyett, aki sok-sok évig végezte szeretettel és odaadással tisztségét), valamint a jegyzőt tekintve történt (korábbi jegyzőnk, Lajos Péter Mosonmagyaróvárra költözött), valamint új presbiterként Molnár Tamást köszönhetjük.

Takács Krisztina

Évszázados emléklap

Bár Szalay Bálint presbiter 1971-ben elhunyt, az idősebb gyülekezeti tagok közül még néhányan emlékezhetnek rá. Szeretett nagypapám emlékét igyekszem fenntartani, ezért is kedves számomra a Tőle maradt és Zámolyi Gyula lelkész által aláírt Konfirmációs emléklap, melynek érdekessége, hogy 51 éve állították ki.

Nagyné Tóth Éva

Tiszta szívű, hívő családban

Szitás Anikónak hívnak. Lányaim Tamara 12 és Ramóna 11 évesek. Idén áprilisban konfirmáltak meg és léptek be hivatalosan is a gyülekezet tagjai közé.

Gyermekkorom nyári szüneteiben, mikor unokatesóimmal együtt nyaraltunk, nagypapánk (aki evangélikus lelkészként Győr-Nádorvárosban, majd Győrságon dolgozott) naponta olvasott fel Bibliát, és imádkozott velünk. Fontosnak tartom ezt, és gyermekeinket is ebben a szellemben nevelem fel. Nagyszüleink hite által szép összetartó nagy családot kaptunk, ahol mindig számíthatunk egymásra, ahol a nagyobb ünnepeket 3 generáció tölti együtt imádkoz-

va, egyházi dalokat énekelve. Szeretteinkre emlékezve kimegyünk a temetőbe a halottainkhoz, beszélgetünk és játékokra is jut mindig idő. Hálás vagyok nénikéimnek és szüleimnek, akik gondosan őrzik e hagyományt, aminek részesei lehetünk. A hit és egymás iránti őszinte szeretet, ami a biztonságot és az összetartozást irányítja ebben a nagycsaládban. A hit bennem mindent áthat.

Segít az életben a nehézségek ellenére is embernek maradni. Megerősít abban, hogy érdemes egyenes úton haladni. Gyermekeimet is erre tanítom, bennük is ezt szeretném majd látni. Hiszem, hogy biztos háttérrel, jó példával, keresztény értékrenddel melyben felnőnek a lányok, megállják helyüket az életben, és a hit segít nekik is a mai világban jó embernek megmaradni.

Gyülekezetünk története VI.

Gyülekezetünk 1953-ban Szűcs Sándor nyugdíjazása után a Csikvándon szolgáló Zámolyi Gyula lelkészt kérte fel lelkési szolgálatra, akivel eljött a felesége is. Eta haláláig hűségesen töltötte be kántori feladatát. Lelkészünk és Dr. Berzsényi Janosits László felügyelőnk szívügyének tartotta az új orgona beszerzését. Gyülekezetünk példás áldozatvállalással szerezte be orgonáját, amit 1958. december 14-én D. Dr. Vető Lajos püspök úr áldott meg. Ekkor bővült és szépült meg a fakazettás karzati rész, ahol egy I vasgerendát kellett beépíteni, hogy az orgona súlyát kibírja. Ezt a speciális gerendát a Timföldgyártól sikerült beszereznünk

1966. április 3-án már a két új harangot szentelhetette fel az akkori püspök urunk. A nagy elődökhöz méltó szeretettel áldozott gyülekezetünk minden tagja, hogy a régiek minden álma valóra válhasson. Zámolyi Gyula lelkészünk ez idő tájt már nem csak Magyaróváron szolgált, de el kellett látnia Levél, Hegyeshalom és Rajka gyülekezeteinek is lelki gondozását. 1983-ban szerettük volna a templom teljes belső felújítását elvégezni.

Ekkor a gyülekezet Pócza Zoltán felügyelő irányításával gyűjtésbe kezdett, de még ez is kevés volt. A legjobbkor jött a rajkai testvérek 200 ezer forintos kölcsöne. Mindezek segítségével sikerült a teljes belső felújítást Závori Zoltán festőművész irányításával elvégezni. Amely után 1984. június 17-én Dr. Nagy Gyula püspök istentisztelet keretében áldotta meg a „gyönyörű ékszerdobozként” titulált templombelső.

Heincz Sándor
gyülekezeti gondnok

Orgonafelújítás

Gyülekezetünk orgonája 1958-ban épült. 1999 és 2008 között évente végeztek rajta 4-5 napig tartó javításokat a pécsi orgonagyár emberei. Ötévente volt (3-3 napos) hangolás is. 2013-ban ajánlatkérésre elég vastag ceruzával írták az árat, így akkor a hangolásra a győri Albert Miklós orgonaépítő mester kapott megbízást.

A hangszer 2018. december 14-én lesz 60 éves. Bár egyre több lett a hiba, igyekeztünk úgy regisztrálni, hogy ebből a gyülekezet minél kevesebbet érzékeljen. Világossá vált, hogy a felújítás elkerülhetetlen. Novembertől februárig folyt az előkészítés, majd elfogadva az ajánlatot, megkezdődhetett a munka. 2018. február 26-án áramtalanítottam a hangszert, majd 3 fő megkezdte a szétszerelését. A Győrben végzett javításokkal március 14-re készütek el, és erre az időre mi is kitakarítottuk a szekrényt.

A 3 napon át tartó a hangolás március 19-re fejeződött be. Mindeközben az orgonatér és az óraszoba 60 éves villamos betápláló alumíniumvezetékeit műanyagcsatornába szerelt rézre cseréltem úgy, hogy március 24-én a fujtatónak már működni kellett. A játszóasztal és pedál műemlékek által többször kritizált szocreál megvilágítását leszereltem. Külön kapcsolható LED-es fénysort kapott a kotta, a klaviatúra és a pedál.

A 800 sípot egyenként kézbe véve és a szakavatott kezek gondos munkája nyomán alakult ki az a csodálatos összhangzat, amit a március 25-i virágvasárnapi orgonaszentelő istentiszteleten együtt hallhattunk.

Günther János
kántor

A legszebb örökséget hagyom az unokámra: a hitemet

Németh György vagyok. Evangélikus. 1957-ben születtem Rajkán. Édesanyám harangozó volt. Ott-hon vallásos nevelést kaptam, de mégis sok időnek kellett eltelnie a konfirmáció után, hogy rendszeres templomjáró legyek. 20 éves voltam ekkor. Pontosan emlékszem rá, a 12. sor 2. székére ültem le, és azóta is az a helyem.

Különös véletlen, vagy talán nem is az, de azt figyeltem meg, hogy legyenek bármilyen sokan istentiszteleten, vagy esküvőn, az a szék, de sokszor az egész padsor üresen marad, mintha engem várná. Más különös jelenségeket is tapasztaltam. A nyáron is hűvös rajkai templomban már az is előfordult, hogy a gyertyák úgy hajoltak meg maguktól, mintha eredetileg is így öntötték volna őket.

30 éve vagyok ennek az összetartó gyülekezetnek a tagja, most újraválasztott felügyelője. Mindig nagy érdeklődéssel szemlélem a világot. Azt látom, hogy sokan elégedetlenek az életükkel, a munkájukkal. Hőszigetelőként én is siránkozhatnék, de nem panaszkodni kell, hanem imádkozni, én ma is imádkozom minden reg-

gel és minden este. Sokan nem hisznek, sokan eltávolodtak Istentől. Ez a mi felelősségünk. A szülők és az iskoláké, de a gyülekezeteké is, mert nem hirdetjük kellő erővel az evangéliumot. Bár az is igaz, hogy nincs is nagyon befogadó közeg. Miért korosodnak a gyülekezetek? Miért nem járnak a fiatalok? Azért mert nekik a könnyű élet kell, a pénzen vett szórakozás. Addig élnek így, amíg fel nem ismerik az isteni jelet, amíg fel nem lépnek a lélek fejlődésének egy meghatározó lépcsőjére. Ez pedig időbe telik.

Én elégedett ember vagyok. Elégedett, de nem megelégedett. Mindig tenni szeretnék és mindig csak többet és többet. Két lányom van és egy nagyon okos unokám. Vele, ha tehetem, mindig beszélgetek, mert bár „csak” két esztendő, de vele mindenről lehet beszélgetni. Azt szeretném, ha tőlem kaphatná meg a legszebb ajándékot, azt, amit egy apa, nagypapa csak adhat a szeretteinek örökségül, a hitemet.

A Rajkai Gyülekezet

A zömében németek lakta Rajkán szörványosan éltek magyar és horvát ajkúak is. A faluban a 17. század óta létezik evangélikus gyülekezet. Első ismert lelkészük Baumann Keresztély volt. Eredeti templomukat a katolikus 1635-ben elvették. Az új, fatornyos, kétharangos templomukban 1674-ben misézhettek először. A jelenlegi templomuk 1784-re készült el. Az erősen megcsappant létszám miatt ősztől tavaszig a reformátusok imaházában tartják az istentiszteleteket, amelyeken 15-20 vesz részt rendszeresen.

A gyülekezet önkéntesei rendszeresen gondozzák nagy elődeik sírjait a templom szomszédságában lévő temetőben.

„Hazámból hazámba”

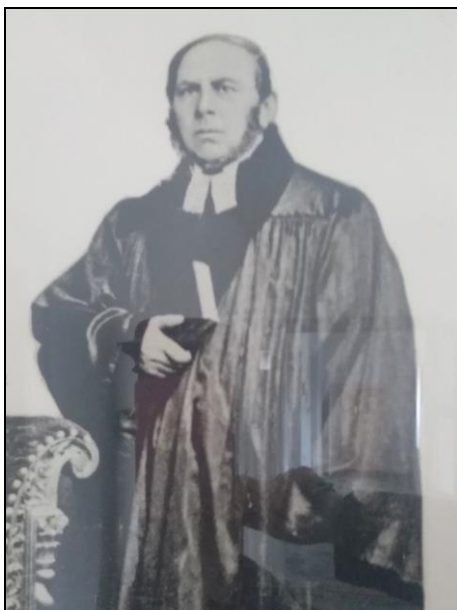
Petrovics Mária 2014-ben költözött Rajkára a Felvidékről. 61 esztendővel ezelőtt született a Lévai járásbeli Százd községben.

A nagymama rendszeresen járt a templomba és ő vele ment. Édesapja tanító, édesanyja közhivatalnok volt, így a rendszer nem nagyon örült ennek a vallásos érületnek. Az 1968-as fordulat idején egy darabig nem volt ezzel gond, de aztán megint bekeményítettek. 1980-ban Pozsonyban szerzett közgazdász diplomát, majd férjhez ment. 1984-ben konfirmált. Lánya, veje és két unokája is evangélikus. Ők települtek át Magyarországra és ő velük jött. Már a költözés hetében felkereste a gyülekezetet, mert az számára az Istenhez való közelséget jelenti. Marika számára a vasárnap más, mint a többi, hiszen a közösségben hallgatott istentisztelet különös erővel tölti fel. Hitben nevelkedett és a mai napig rendszeresen olvassa bibliát. „Egész életemet végig kísérte az evangélikus istenhit, számtalan kisebb-nagyobb problémámmal fohászkodtam a Mindenhatóhoz, és sohasem maradt el a segítség. Megnyugvással élem az életemet, hiszen van hitem és semmi más nem hiányzik.

A templomépítő Glatz Jakab János

A hegyeshalmi gyülekezet gondozásában van néhány régi sír, melyek volt hegyeshalmi lelkészek, tanítók földi maradványait őrzik. Itt nyugszik ifj. Glatz Jakab János is, a *templomépítő*, ki 1833-1882 között volt a helyi egyház vezetője. (Lásd a képen!)

A korabeli feljegyzések szerint a szintén nagy szeretetnek és népszerűségnek örvendő édesapja, id. Glatz Jakab szolgálata után a gyülekezet tagjai egyöntetűen őt hívták helyi lelkésznek. Mai templomunk az ő munkássága révén épült fel, melyhez a lelki alapokat édesapja ültette el a gyülekezet szívében és hitében.

Weltler Rezső 1950-ben íródott gondolatainál szebben megfogalmazni sem lehet, hogy az akkori és mai gyülekezet mit is köszönhet e két gyülekezeti vezetőnek:

„Az utókor hálás gyülekezete gondol ma imádságos lélekkel néhai Glatz Jakab János esperes-lelkészre, aki 100 évvel ezelőtt Hegyeshalom, Levél, Moson, Magyaróvár és kisebb szórványok hűségese pásztora volt, aki egy

lelkiekben és anyagiakban egyaránt erőteljes gyülekezet papjaként saját fogatán járt vidékre, hogy délceg alakján nyugvó oldal-szakállas, meleg ábrázatát a tisztelők nagy tábora megsüvegelje. A templom, az 1851-es harang és az 1852-es orgona száraz, néma és mégis beszédes tényei eleget mondanak nekünk róla, papi munkásságáról, gyülekezetéről és egész koráról. A két Glatz közül 100 éve mélyen szánthatott ebben a gyülekezetben.”

A gyülekezet későbbi segítségével az ifjabb Glatz fia, dr. Glatz Lajos somorjai közjegyző sem maradt ki, kinek 10.000 Ft-os hagyatékából újították meg 1948-ban az 1852-ben szerzett orgonát. „Azóta az apa templomában szól a fiú orgonája.”

E nemes hagyaték mellett végrendelete értelmében a Glatz sírok rendben tartása így a mindenkori gyülekezet kötelessége.

Takács Krisztina
pénztáros
hegyeshalmi gyülekezet

„Őbenne van – az ő vére által * a mi megváltásunk, bűneink bocsánata is, kegyelme gazdagságából.” (Ef 1,7)

HARANGSZÓ ALAPÍTVÁNY

Alapítás éve: 1995

Az Alapítvány célja:

Az egyházközségi épületek állagmegóvásának, felújításának, korszerűsítésének, karbantartásának és hatékony működésének elősegítése; a tartalmas gyülekezeti élet elősegítése, összejövetelek, programok, találkozók finanszírozása; tehetséges protestáns mosonmagyaróvári fiatalok tanulmányainak segítése havi rendszeres támogatással.

Számlaszám: 58600252-10011386

Adószám: 18530069-1-08

**TÁMOGASSA
ALAPÍTVÁNYUNKAT!**

EVANGÉLIKUS HITOKTATÁS

Az evangélikus hitoktatás témái ahhoz kötődnek, hogy Isten érzékeny, a világ dolgaiban részt vevő embernek teremtett minket. Ahogy a só az ételben és a világosság a sötétben, úgy szeretnénk megjelenni korunk kérdései között.

A diákok korának megfelelő módon, őszintén beszélünk életkérdéseinkről, mint például: Ki vagyok én? Hol a helyem a családban, az iskolában, a közösségekben? Mitől teljes az életünk? Milyen értékeket közvetít a Biblia? Hogyan tapasztalható meg Isten szeretetének az ereje?

Jöjjenek most már a fiatalabbak

A Sopronnémetiben született Török Gyula közel 20 esztendeig volt presbiter. Mivel idén tölti be a 82. életévét, úgy gondolta, már nem vállalja az újrjelölést.

A győri Jedlik Ányos technikumban szerzett szerszámszerkesztői képesítést 1955-ben. A győri öntöde és Kovácsológárban volt gyakornok, majd lett technikus. Ebben az üzemben dolgozott

TMK-lakatosként és mintalakatosként is. 1956 elején elküldték, ekkor került a Győri Vagonyárba. A 12 órás zajos-poros munkától a behívó váltotta meg. Tapolcán szolgálta le a 24 hónapot. Amikor visszakerült a gyárba, már más munkát kapott, sőt a jó kezűgyességének köszönhetően elő is léptették. 1960-ban a Kühnéhez igazolt, ahol megbecsülték. Innen ment el karkedvezményes nyugdíjba is 1991-ben. Már ebben az évben átvette egy gyümölcsfaiskola üzemeltetését a Nyárfa utcában. 1985-ben került a mosonmagyaróvári evangélikus gyülekezetbe.

Akikre büszke vagyok! Feleségem katolikus, de gyakran elkísér az istentiszteletre. 1968-ban született meg Tamás fiúnk, aki diplomás mezőgazdász, és közigazdász, jelenleg Kanadában él. A Kanadában született 20 éves Tamás unokánk kiválóan zongorázik, most felvételizett sikeresen a Torontói Királyi Zeneművészeti Egyetemre. A 10 éves Lucas egy baptista egyházi iskolába jár, és már most jól beszél spanyolul, japánul, angolul és persze magyarul is.

Hogy miért lettem presbiter? Azt szerettem volna, hogy több legyek, mint egyszerű tag, és ha már megválasztottak, akkor tenni is akartam a közösségért. A presbiteriség felelősséggel jár, és ez a felelősség már készíti is az embert, hogy törődjön a hitbeli társaival. Örülök, ha az elmúlt években valamit is hozzá tudtam adni az egészhez. Mint igazi jobboldali beállítottságú ember fontos eredménynek tartom a trianoni kereszt felállítását. Palkovics Lacival vittük az ügyet, sokan voltak ellenünk, de sokan támogattak is. Ebben oroszlánrésze volt Kiss Miklós lelkész úrnak is.

Mit várok a jövőtől? Sok jót nem. Nagy az ellenszél. Mosonmagyaróváros is sokan vannak, akik megkeresztelt evangélikusként sem járnak templomba. de mellettük elég sok ateista is van. Eléggé felhígult az egész hitélet, sok a szekta és a magukat keresztyénnek valók között is sokan „a maguk módján” élnek meg a hitet, ők az ünnepi templomjárók. A presbiteriség után is lesz dolgom, festetek, gondozom a gyümölcsfáimat, sétálgatok, és mint eddig is járom a múzeumokat.

Reviczky Gyula: Pünkösöd

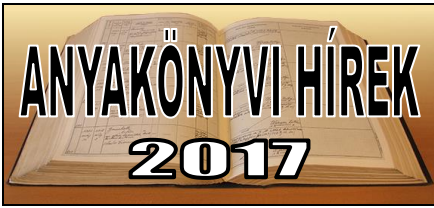
Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tűnt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdedé a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkódó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Házasságukra Isten áldását kérte

Németh Ádám (r. kat.) és
Schwenk Zsófia
Daniella (ev.)

Orosz Dániel (r. kat.)
és Takács Adrienn (ev.)

„Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja. Sok víz sem tudja eloltani a szeretetet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szeretetért, csak megvetnék érte.”

(Énekek éneke 8, 6-7)

Megkereszteltettek

Danis Milán,
Meixner Dominik,
Antal Gréta,
Jurik Fanni,
Csütörtöki Márton,
Pribéli Áron,

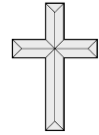

Kiss Botond,
Giczi Mira
Réka,
Döbrönte Péter,
Brasch Betta,
Pajer Emily,
Beke Zsófia,
Dobra Janka, Dobra Ilka,
Dobra Péter, Nagy Luca

„A vele jelképezett keresztség most titeket is ugyanúgy megment, hiszen az nem a test szennyének a lemosása, hanem könnyörgés az Istenhez, hogy adjon tiszta lelkiismeretet Jézus Krisztus feltámadása által, aki azután hogy az angyalok, hatalmasságok és erők uralma alá kerültek, fölment a mennybe, és az Isten jobbán foglal helyet.”

(1Péter 3,21-22)

Már nincsenek közöttünk

Nagy Béla	89 év
Egon Bodinger	79 év
Magyar Béláné	75 év
Piller Hans Fritz	61 év
Mikovich Andrásné	87 év
Vargyas Tibor	70 év
Gombosi Árpád	85 év
Klujber Albert	91 év
Czifrik Józsefné	88 év
dr.Varga Jánosné	89 év
Pénzváltó Ferencné	92 év
Goda Károly	63 év
Jankó Gyuláné	90 év
Szalay Sándorné	95 év

„Én most már elmegyek az úton, amelyen minden földi ember elmegy. Ismerjétek el teljes szívetekkel és teljes lelketekkel, hogy nem veszett el egyetlen szó sem azokból az ígéretek közül, amelyeket megígért nektek Istenetek, az Úr. Mind beteljesedett rajtatok, nem veszett el abból egy szó sem.”

(Józs 23,14)

Konfirmáció Ökumené

Balogh Erik, Burján Barnabás, Burján Bálint, Hofbauer Anna,
Szitás Ramóna, Sitás Tamara, Tóth Emília, Varga Martin

Jövel, Szentlélek Úristen, Töltsd be szívünket bőven Mennyei ajándékokkal, Szívbeli szent buzgósággal, Melynek isteni ereje Sok népet egy hitre vive. Légy velünk is, te népeddel, Hogy teljünk meg dicséreteddel! Halleluja, halleluja!

Gyülekezetünk előjárói

Esperes-lelkész: Kiss Miklós
20-824-97-12

Felügyelő: Nagy Zoltán
30-937-21-80

Gondnok: Heincz Sándor
96-213-276

Presbiterek:

Bolla Imre, Hegyiné Bolla Katalin,
Heincz Sándorné, Ihász Kálmán-
né, Kovács Gyula, Nagy Sándor,
Nitsch Zoltán, Thomas Payer,
Varga Tamás

Presbitérium:

Döntéshozó testület.

Tagjai:

lelkész, felügyelő, presbiterek

Lelkeszi hivatal elérhetősége:

9200 Mosonmagyaróvár

Magyar u. 33.

Telefon: 96-217-160

Elérhetőségeink a világhálón:

mosonmagyarovar.lutheran.hu

[hu-hu.facebook.com](https://www.facebook.com/hu-hu.facebook.com)

[/pages/Mosonmagyaróvári-
Evangélikus-Gyülekezet](https://www.facebook.com/pages/Mosonmagyaróvári-Evangélikus-Gyülekezet)

Gyülekezeti alkalmaink

Istentisztelet

Vasárnap

09:00 Levél

10:00 Mosonmagyaróvár

11:00 Hegyeshalom

14:00 Rajka

Gyermek bibliaóra

Hétfő

13.30 Levél

14.30 Hegyeshalom

15.30 Rajka

Kedd

08:00 Piarista Iskola

08:55 Piarista Iskola

Szerda

16:00 Óvári gyülekezeti terem

Csütörtök

11.40 Halászi

Konfirmációi felkészítő

Szerda

15.00 Rajka

17:00 Óvári gyülekezeti terem

Felnőtt bibliaóra

Csütörtök

18:00 Óvári gyülekezeti terem

Társgyülekezetek előjárói

Levél

Felügyelő: Rosenberger András

Pénztáros: Máté Tamásné

Presbiterek:

Hofbauer András, Hofbauer Ká-
roly, Hofbauer Zsolt, Illés Ferenc,
Levéli László, Levéli Mátyás, Lo-
vas Zsolt, Schmitzhoffer Lajosné

Rajka

Felügyelő: Németh György

Pénztáros: Horváth Lászlóné

Presbiterek:

Bankó Károly, Markóné Bognár
Adél, Petrovics Mária, Sztra-
nyovszky Tibor Árpádné, Végvári
Ferenc, Völgyesi Zoltánné, Vörös
Lászlóné.

Hegyeshalom

Felügyelő: Ludván István

Pénztáros: Takács Krisztina

Jegyző:

Forgácsné Rónaszéki Szilvia

Presbiterek:

Csernó Lászlóné, Lajosné Kassai
Csilla, Molnár Tamás, Nagy Gá-
bor, Papp János, Schmidt András,
Schmidt Jánosné, Takács Zoltán

Evangélikus sír a rajkaiak gondozásában

A levéli gyülekezet helye telente

Impresszum:

A Mosonmagyaróvári
Evangélikus Gyülekezet
hírlevele

Közreműködők:

Nagy Zoltán,
Takács Krisztina,
Vizsy-Gombosi Lilla

Felelős kiadó:

Kiss Miklós, esperes-lelkész

Szerkesztő:

Vizsy Ferenc (30-633-21-77)
Protestáns Újságírók Szövetségének
tagja

Email:

vizsyfi@gmail.com